

VRETC SONČEK PRI OŠ ŠMARJETA

Pozdravljeni!

V prvem delu smo vam že predstavili, kako smo prišli do teme našega projekta, s katerim sodelujemo v projektu Pomladni dan 2007, sedaj pa vam pošiljamo že delni projekt z naslovom Igre nekoč in danes, ki so ga izvedli v skupini otrok starih 4 – 5 let pod mentorstvom vzgojiteljice adrijane Čelič.

POMLADNI DAN 2007 – IGRE NEKOČ IN DANES

Otroci se povsod po svetu radi igrajo. Igranje je zabavno, vznemirljivo, otrokom predstavlja izziv, jih na najrazličnejše načine razvija, združuje in ustvarja prijateljstva med njimi. Tudi v vrtcu Sonček se otroci radi igrajo različne gibalne in rajalne igre.

V kurikulumu za vrtce, državnem dokumentu, na katerem gradimo izvedbene kurikule posameznih vrtcev, je pod področjem umetnosti in področjem družbe, v predlogih dejavnosti več alinej, ki se nanašajo na temo kulturne dediščine. Priporočeno je, da se otrok seznanja z ljudsko umetnostjo, obrtjo, ljudsko pesmijo, šaljkami, izštevankami, gibalnimi in rajalnimi igrami, spoznava razne kulture, tradicije in se seznanja z življenjem v preteklosti.

V vrtcu se otroci v vseh starostnih obdobjih radi igrajo ljudske gibalne in rajalne igre. Igre otrokom pomagajo do različnih spoznanj, znanj, izkušenj, ... Otroci se ne igrajo zato, da bi razvijali svoje sposobnosti, niti ne zato da bi nekaj ustvarili, čeprav vse to dosežejo skozi igro. Igra je njihova potreba, ki je usmerjena k določenemu cilju. Do cilja hočejo priti na različne načine in tako nehote premagujejo različne ovire in se izkustveno bogatijo. Izkušnje, ki jih pridobijo skozi igro so nujen pogoj za primerjanje, presojanje in sklepanje. Otroci si v igri izpopolnjuje sposobnosti zaznavanja, dožemanja prostorskih odnosov, predstavljanja in sklepanja. Različne oblike iger so bile sestavni del kultur vseh civilizacij na vseh stopnjah razvoja. Velik del raznih iger, šeg in navad naših babic in dedkov spada v ljudsko kulturno izročilo. Igre so namreč usedlina starih in prastari ljudskih kultur in v veliki meri obrednosti, ki so jih za potrebe svojega preživetja ustvarili in ohranjali naši predniki. Največkrat so obredja, ki so izgubila svoj pomen prešla v otroške igre, ki skrbno varujejo svojo resničnost.

Ko sem septembra sprejemala novo skupino otrok, sem po uvajalnem obdobju kmalu spoznala in ugotovila, kaj imajo radi, česa se najbolj veselijo. To so bile tudi rajalne in gibalne igre. Zato sem se tudi odločila za raziskovanje iger nekoč in danes. Naše raziskovanje je potekalo v treh fazah:

1. FAZA: OPAZOVANJE OTROK V IGRI
2. FAZA: PREVERJANJE OTROKOVIH PREDZNANJ
3. FAZA: - ISKANJE INFORMACIJ (literatura, anketa- osnovnošolci, starši, stari starši, obiski starejših občanov v našem kraju)
  - BELEŽENJE IN DOKUMENTIRANJE INFORMACIJ
  - UREJANJE INFORMACIJ (plakati, predstavitev)
  - UPORABA INFORMACIJ V PRAKSI

Ob našem raziskovanju smo ugotovili, da otroci poznajo kar nekaj gibalnih in rajalnih iger, vendar se jih ne igrajo več. Te igre so izpodrinile sodobne igre s pripomočki, ki pa ne nudijo

toliko kvalitet družabnosti kot ostale igre, saj so po večini individualne. Otroci svoj čas preživljajo za računalniki, televizijo, učbeniki..., časa za igro pa skorajda nimajo. Pri otrocih se pojavljajo sindromi napetosti, nemira in nezbranosti, kar lahko ogrozi otrokov zdrav razvoj. Pasivna igra otroka premalo aktivira in ga vodi v naveličanost. Aktivna igra pa vpliva na vzgojne sestavine v razvoju osebnosti otroka. Pomaga mu pri ustvarjalnosti in sposobnosti za učenje v šoli, saj se v gibalni igri uči zbranosti, hitrosti odzivanja in nadzora nad samim seboj. Poostri se občutek za zunanji svet, okolje, časovne in prostorske razsežnosti. V gibalni igri razvijajo male in velike gibe, ravnotežje, prostorsko orientacijo, skladnost med zaznavanjem in gibanjem. Otroku pomaga pri splošnem zdravju in dobrem počutju, razvijanju čutno- gibalnih spretnosti in samozavesti. Hkrati pa otrok spozna pomen sodelovanja v igralni skupini, medsebojni pomoči in športnega obnašanja. Nenazadnje pa spozna gibalne igre, ki so značilne za naše kulturno okolje v sedanjosti in preteklosti. Starši in stari starši otrok poznajo veliko število gibalnih in rajalnih iger, ki pa jih žal ne prenašajo na svoje otroke in se bodo le te verjetno pozabile. Zbrane informacije o igrah nekoč in danes bomo vsakodnevno uporabljali v praksi. Večino novih in starih iger bomo poskusili vključiti v otroštvo naših otrok. Kajti otrokova igra je neizčrpna moč, ki pozitivno deluje na otroka. Potrebno jo je le pravilno razumeti. Potrudimo se, saj bomo tako otroku omogočili srečno otroštvo in ga razvili v uspešnega človeka.

Prednost opisane dejavnosti vidim v tem, da so otroci do večine spoznanj prišli z neposrednim opazovanjem in praktičnim delom. To je zagotovilo, da bodo spoznanja trajnejša in kvalitetnejša. Znanja pridobljena z lastno aktivnostjo, so veliko trajnejša in prijetnejša, kot pa spoznanja pridobljena zgolj s poslušanjem in razlaganjem. Zato se trudim delo v vrtcu organizirati tako, da so otroci v procesu spoznavanja aktivni.

V pomoč pri raziskovanju mi je bila tudi diplomska naloga ga. Ljudmile Blažič z naslovom Vloga otrok nekoč in danes v šegah in navadah ter ljudskih gibalnih in rajalnih igrah. Ob tej priložnosti se vsem sodelujočim v projektu Igre nekoč in danes še enkrat zahvaljujem za pomoč in sodelovanje.

dipl. vzg. Adrijana Čelič

Igra: »Rinčke talat »

Obisk pri ga. Ilovar

